

Jacob Fabricius

**Rector Universitatis Rostochiensis, Jacobus Fabricius, Archiater & Professor
Medicinae ac Superiorum Mathematicum Ordinarius, ad exsequias, quas Uxori
suae ... Angelae Bulten, pie denatae, ad horam primam ... parabit Vir ... Dn. M.
Zacharias Deutsche, Ecclesiae ad S. Spir. Pastor vigilantissimus, Omnes
Universitatis Cives ... invitat**

[Rostock]: Pedanus, 1636

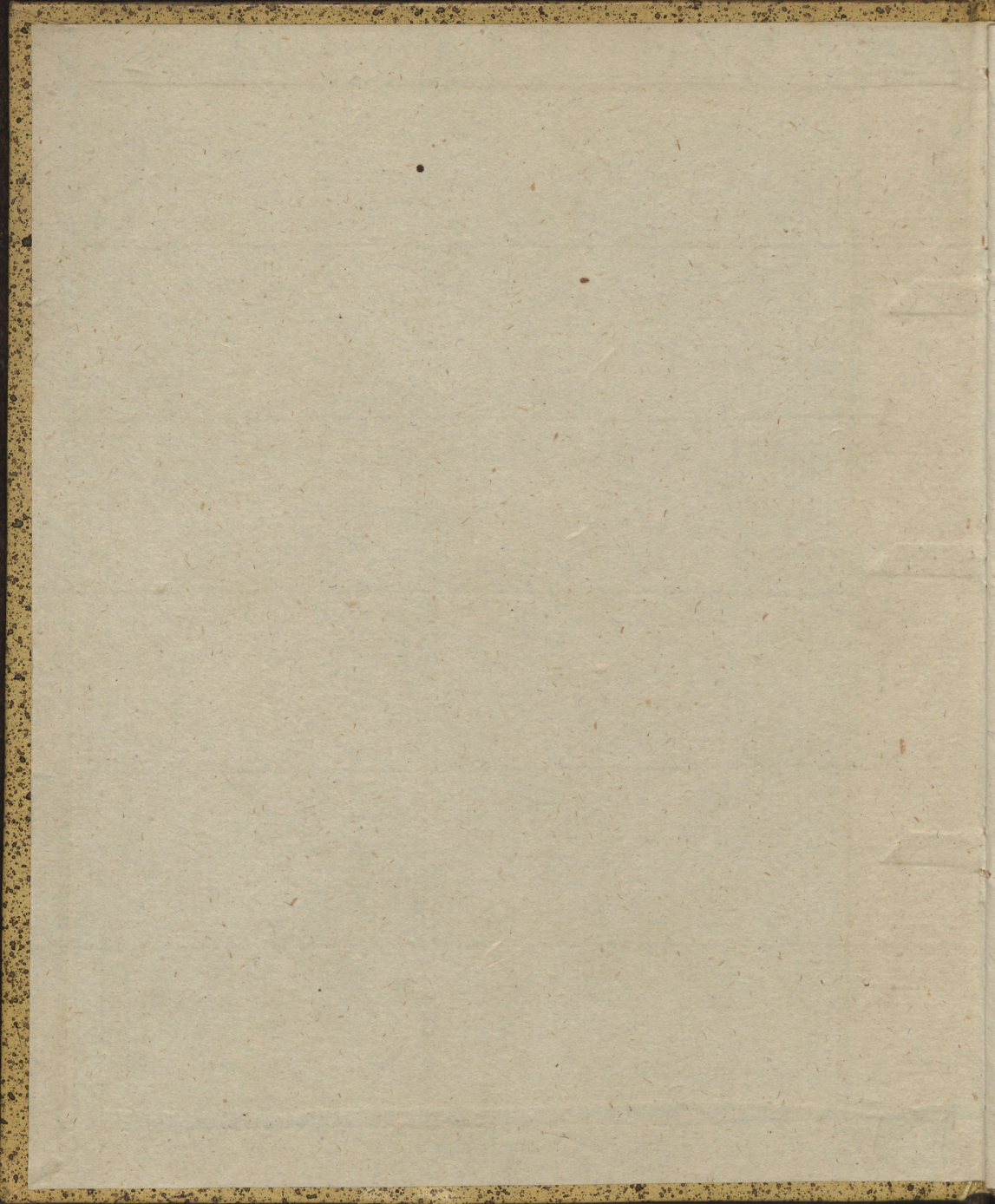
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747422710>

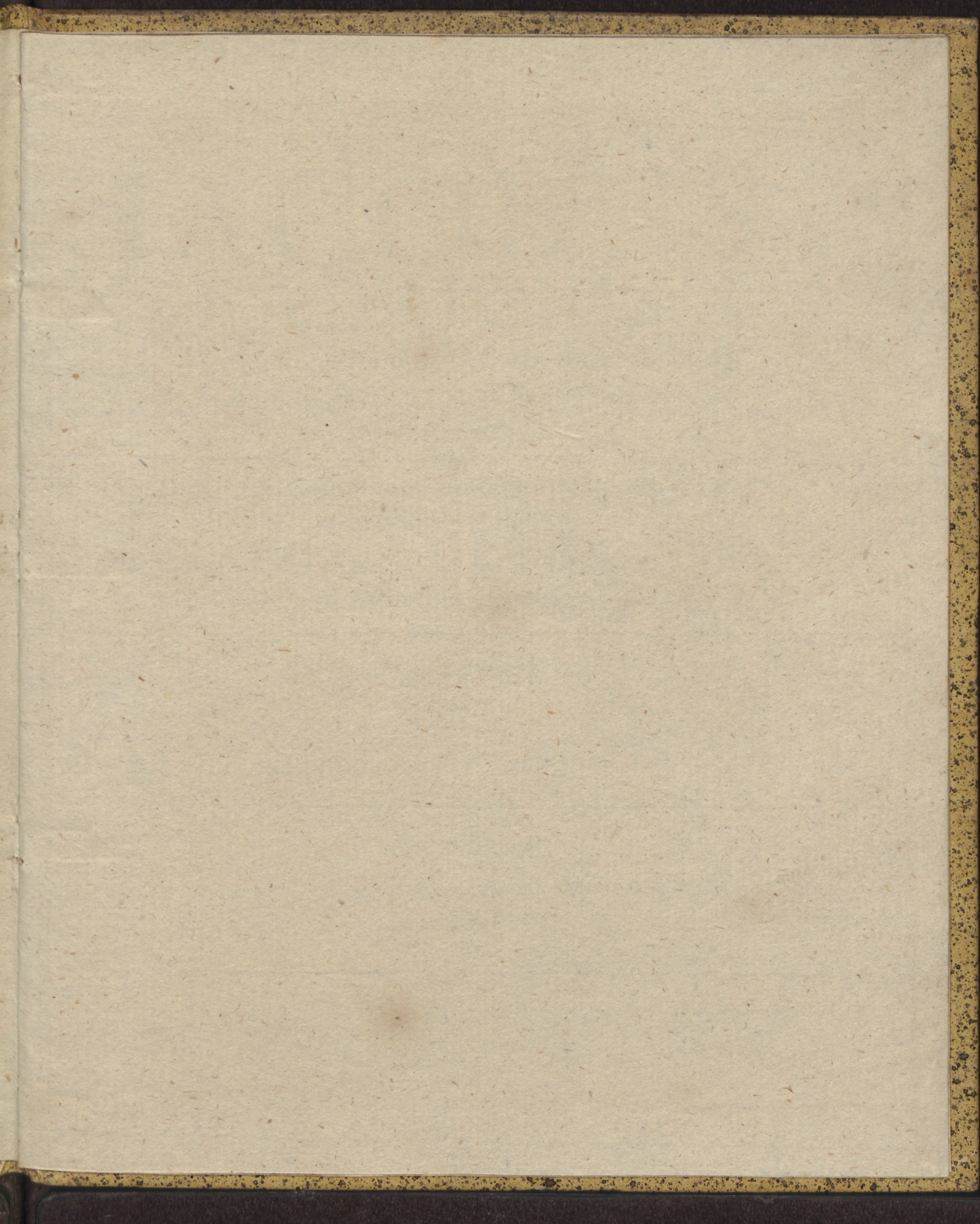
Druck Freier  Zugang

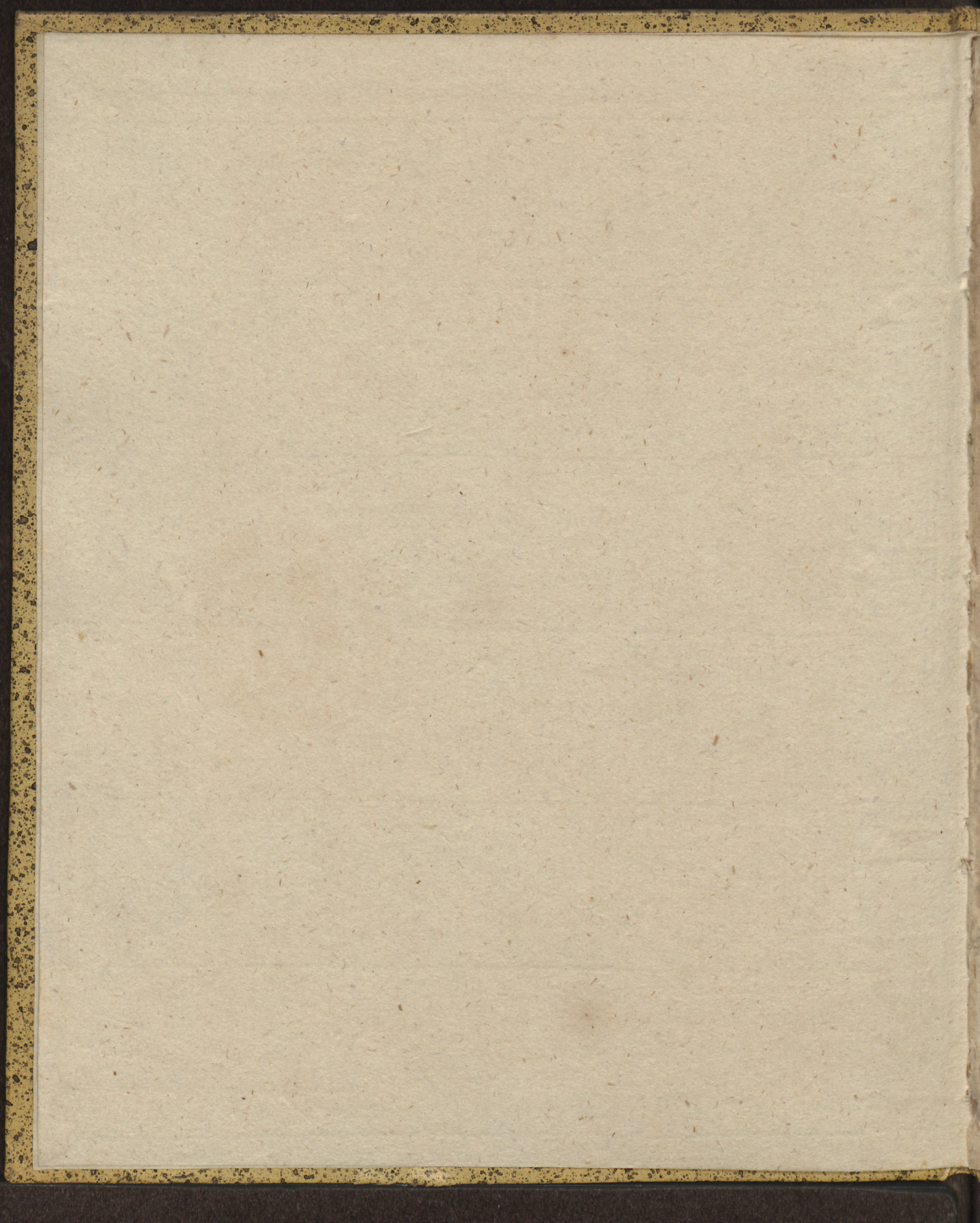


Fabricius, J.,
in A. Bulten,
uxor. Z. Deutsche.
R. 1636.

6.







RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS,

JACOBUS
FABRICIUS,

Archiater & Prof. Medicinæ ac Superiorum
Mathematicum Ordinarius,

ad exsequias,
quas

Uxori suæ charissimæ, fœminæ pietatis, & honestatis, virtutum-
que matronalium studiosæ.

ANGELÆ BULTEN,

natae, ad horam primam hujus
parabit

Vir Reverendus & Doctissimus

Dn.

M. ZACHARIAS DEUTSCHE,
Ecclesiæ ad S. Spir. Pastor vi-
gilantissimus,

Omnes Universitatis Cives, eâ quâ decet, diligentia
vocat & invitât.



Litteris Viduæ JOACHIMI PEDANI, Acad. Typ.

Anno M. DC. XXXVI.



RECTOR
 Academiae Rostochiensis,
JACOBUS FABRICIUS,
 Archiater & Prof. Medicinæ ac Su-
 periorum Mathematicum Ord.



Tiste quidem & admodum In-
 ctituosum est, quoties societatem
 conjugum, sese sincero & mutuo
 amore, absque diffidentia & mo-
 rositate, ardentem complecten-
 tium, ac concordiam animo & voce,
 quod vinculum amicitiae firmis-
 simum, quotidie Deum invo-
 cantium & celebrantium, per mortem distrahi & divel-
 lintuemur. Laudat tale conjugium eruditissimis suis
 versibus Gregorius Nazianzenus, qui cum memoria
 studiosorum sint dignissimi, merito hic subjiuntur;

Εἶσατε καὶ βιόταιο μελίφρονι ἑσθλὸν ἔρεσμα.
 Συζυγίη: διπλὴν ἢ γάμου καὶ ἀνακλιεῖται.
 ἀλλήλοιστε χεῖρες καὶ ἄσπε καὶ πόδες ἐσμεν
 ζῆναι καὶ μελεδῶναι ἐλαφρῆζον ἀνίας.
 ζῆναι δ' ἀφροσύνην γλυκερώτερον ἀμφοτέροισιν.
 κλήεις δ' ἀμφοτέροισι σοφροσύνης τε πύθωντα

σζυγίη

Συζυγίη, καὶ σφραγίς ἀναγκαίης Φιλότητος
Συμφυέες σάρκεσσι, ὁμόφρονες, ὁμοβίης τε,
κέντρον ἐν ἀδελφότητι πῶθ' ἤζοντες ὅμοιον.
Χρηοὶ πλεοσίτην πλείον Ἰεὸν ἀμφαπαῶσι.

Quam conjugij felicitatem cum in hâc vitâ etiam
cognorit vir Reverendus & doctissimus, Dn. M. Za-
charias Deutsche/ Ecclesiæ ad S. Spiritû Pastor apud nos
vigilantissimus, ducendo virginem optimè moratam,
honesto loco & integerrimis parentibus, anno 1608. cir-
ca festû Johannis Evangelistæ, in vicina Holfatiæ urbe
Oldeschloâ natam, tanto majus etiam illum jam nunc
vulnus, hoc immaturo & inopinatò conjugis dulcissimæ
obitu, cordi infictû circumferre necessum est, utpote,
qui consortem vitæ & quotidianæ invocationis sociam,
sibi, suisque liberis nimis citò ereptam & videt & dolet:
cujus luctus magnitudinem nemo judicabit, qui simi-
lia non est expertus. Eriget verò sese, & qui alios con-
solari solitus est, unicam istam & firmam in hisce dolo-
rib⁹ consolationem animo suo fortiter imprimet, quam
Spiritus Sanctus per Evangelium in nostris cordibus
obsignat. Quod certò sciamus, omnes, qui veram de Deo
& filio ipsius, Domino nostro Jesu Christo, doctrinam
agnoverût, & constanti fide amplexi sunt, & in filio Dei,
humani generis servatore & mediatore acquiescentes,
ex hâc vitâ discesserunt, nō interire & exstingui, sed cer-
tò traduci ad consuetudinem Dei, & Ecclesiæ cœlestis,
ubi coram Dei facie, justitiâ, sapientiâ, luce & ineffabili
lætitia in omnem æternitatis æternitatem fruentur, &
ubi paullò post eos rursus suavissimè videbimus & com-
plectemur. Quò respexit procul dubio sanctissimus Cy-

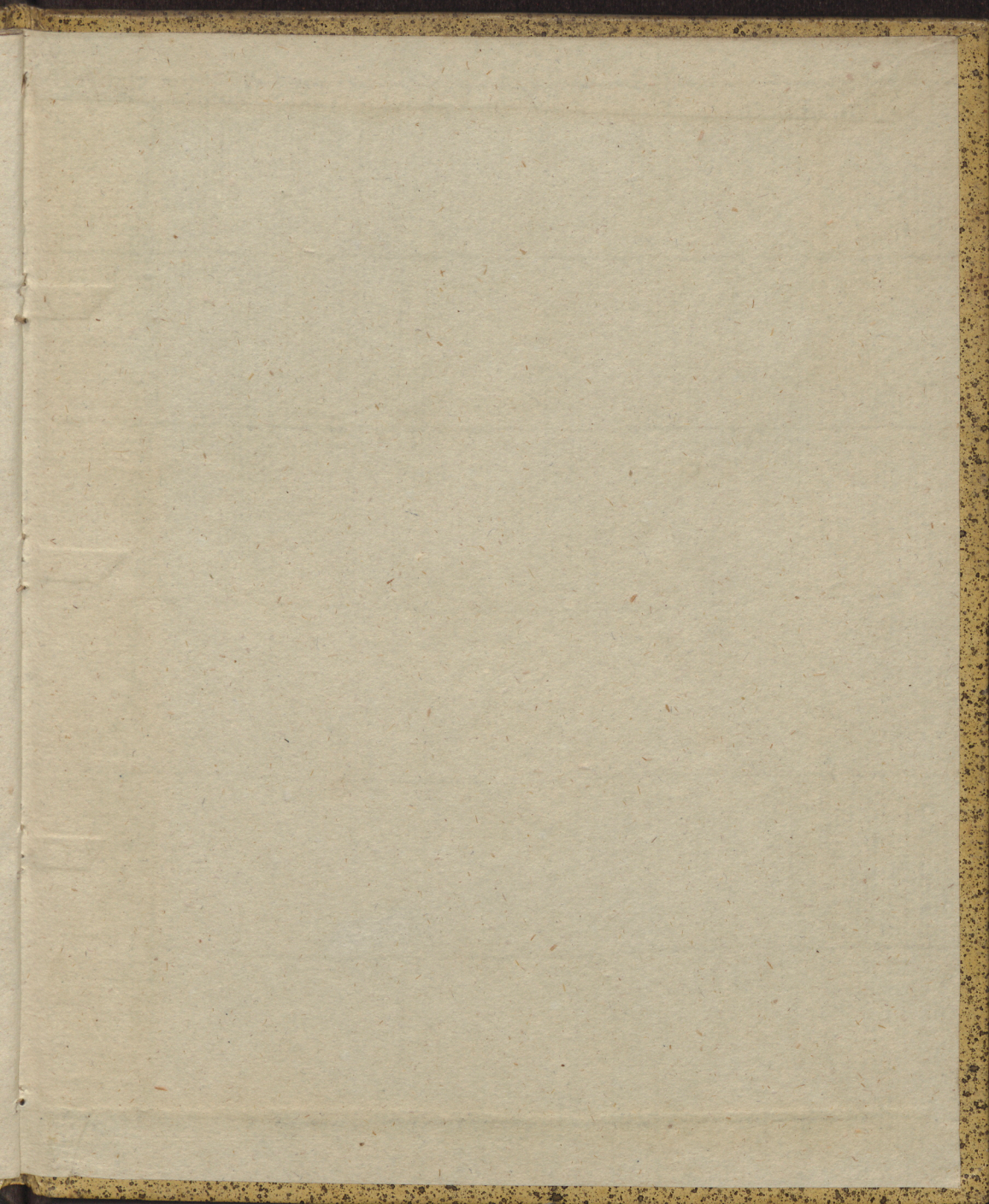
prianus scribens : Non sunt lugendi accersione Domi-
nicâ ex hoc seculo liberati, cum sciamus eos non amit-
ti, sed præmitti, recedentes præcedere, ut proficiscen-
tes & navigantes, desiderari eos deberi, non plangi, nec
accipiendas hic esse atras vestes, quando illi ibi alba in-
dumenta jam sumpserint. Demum & Naturæ quâdam
quoque lege fieri videtur, quod homo moritur, & Na-
turæ tandem reddit, quæ ab eâdem accepit : siquidem
à primâ Nativitatis, horâ, ad vitæ finem subindè pro-
perare pergimus ; nec est quidpiam in rebus humanis
ipsâ morte certius, quam semitam omnes calcare oportet,
seu senes sint honorabiles, seu juvenes agiles, seu
mediâ ætate constituti, ut propterea cum Ambrosio, in-
orat. de fid. resurrect. non inconcinne exclamare quea-
mus : Nihil absurdius est, quàm ut id, quod scimus o-
mnibus esse præscriptum, quasi speciale deploremus.
Hoc etenim est animum supra conditiones extollere,
legem non recipere, commune naturæ consortium re-
cusare, mente carnis inflari, & carnis ipsius nescire men-
suram. Neque tamen exinde concludere licebit, pro-
cul à nobis omnem condolentiæ tristitiæque adfectum
removendum. Id enim inhumanum & à *σοφῆ* Christiana
nâ alienum foret. Quantumvis enim, ut rectè sensit
Augustinus, quidquid humando corpori impenditur,
non sit præsidium salutis, est tamen humanitatis officium,
secundum affectum, quo nemo unquam carnem
suam odio habet; quin & scriptura ipsa, non ipsum su-
per defunctis luctum, sed talem, tamque immodera-
tum luctum & squalorem, qui iis convenit, qui spem
resurrectionis non habent, prohibet, idque Christus
suo

fuo nos docuit exemplo, in historiâ Lazari, ad quam, Basilius magnus egregiis verbis interrogat, quomodo, qui Lazarū resuscitaturus erat, id quod evenit, lacrimis dignum iudicavit? & responderet. Manifestum est, quod undiquaque imbecillitatem nostram fulciens, mensuris quibusdam ac terminis necessarios affectus constrinxit: Incondolentiam velut ferinam declinans: tristitiæ verò studium & lamentationum multitudinem, velut ingenerosum devitans. Quapropter illacrumans amico, tum societatem Naturæ humanæ ipse demonstravit, tum nos ab excessu in utramque partem liberavit, neque emolliri ad affectus, neque stupido animo ad tristitia præditos esse permittens. Cœterum *Ang. e. ms* nostra, Fati inclementiam, morte utriusq; parentis, circa annum ætatis octavum, ipsamet experta, fuit & erat *Pater* Regiæ Majestatis Danorum Salinæ præfectus, vir honoratus & laudatæ fidei *Johannes Dultel* civis & negotiator industrius: *Mater Elisabetta Baden* Viri Reverendi & Doctissimi *Dn. Johannis Baden* Pastoris in Oldengamma, sub præfecturâ Bergerdorpiensi, sita, in den vier Landen / uti appellatur, Filia unica: Hisce parentibus nata, & pro infantilis ætatis captu ab illis in veræ pietatis, cultusque divini principiis educata, & ad mores probatos paullatim & laudabiliter adsuefacta, demum orphana, cum sorore unicâ, Catharinâ, nunc viri experientissimi & clarissimi *Dn. Francisci Burchardi Mitthoff*, Medicinæ Doctoris & Reipublicæ Hannoveranæ Poliatri uxore, apud peregrinos, usque ad nobiles annos vitam suam transigere coacta fuit: Et meretur inter nutritios epus, præ cœteris, singularem laudem

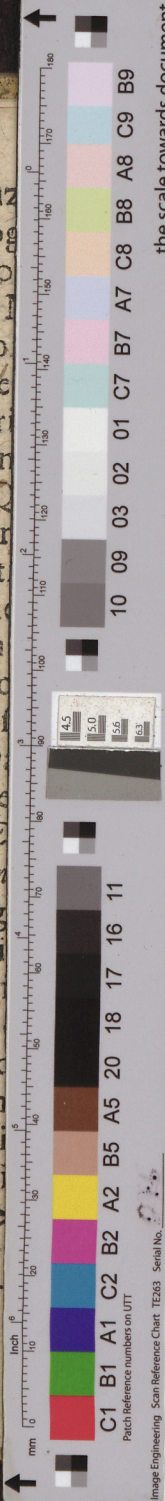
laudem vir Reverendus & Doctissimus, Dn. M. *Joachimus Arpius*, olim templi Cathariniani nobiscum, tunc Petri apud Hamburgeres Pastor disertissim⁹, qui quod parentes in filiae educatione feliciter inceperant, ad optatissimum finem deduxit, eamque toto decennij tempore & ultra, domi suae, instar ex se natae sobolis, ad omnem honestatem & pietatem, coeterasque virtutes sexū hunc ornantes informavit: Quib. egregijs animi dotibus Dn. M. Zacharias *Deutsche* / cum annis praeteritis 28. & 29. suorum negotiorum causa Hamburgi viveret, excitatus, eam honesto & inculpabili amore profecutus est, & in matrimonium sibi jungi ambiit & exambiit; idque tandem 18. Junij anni praeterlapsi 1632. publico & solenni ritu hic Rostochij consummavit. Ex eo tempore invicem laudabiliter, pie, pacate & concorditer vixerunt, ut quis mentem unam in binis dixisset corporibus: Interea benedictione divinā mater facta trium liberorum, unius filiae, *Annae Elisabethae*, ac duorum filiorum, *Davidis & Johannis*, quos Deus moestissimo patri diu superstites esse jubeat. Deplorandum verò, quod gaudium tantum non potuerit esse diuturnius. Cum enim ante septimanas octodecim, à puerperij laboribus per Dei gratiam levata, solito more, Dominicā Quasi modogeniti, Deo gratias pro prole vivā actura, templum repetiisset, insequenti statim die pessimè habere coepit, ut indies enormiter aucta aegritudine, viribusq; penitus exhaustis, non nisi coelestia cogitaret, suiq; dissolutionem cum Paulo exoptans, cum Christo deinceps vivere desideraret. Cujus sui desiderii etiam compos reddita fuit, & postquam integras undecim septimanas

ptimanas paulatim solidas & membranofas partes im-
medicabilis Hectica occupasset & absumpisset. Natu-
ræ viribus morbi violentiæ imparibus, annum ætatis
29. ingressa, animam suam, placidissimo vitæ exitu
summâ cū adstantium admiratione ad cœlū exhalavit.
Nostri itaque officij erit, ut funeris deductione frequē-
ti, honorē defunctæ debitum & postremum, in gratiam
& solatium mœstissimi vidui, exhibeamus; Quod licet
omnes Universitatis cives sponte suâ facturos confi-
dam; id tamen ut faciant, publicitus singulos moneo
hortorque. Conveniemus autem ad horam pomeri-
dianam mediam primam in æde Sancti Jacobi, ibiq;
interea dum funus domo effertur, mortalitatem no-
stram contemplabimur, cogitantes nunquam illam ve-
hementiore dolore, sed gaudio potius, nunquam mise-
ricordiâ, sed insigni animi nostri tripudio & benevolen-
tiâ esse prosequendam. Quanta etenim & quàm gra-
tiosa mortalitatis datur cum immortalitate permuta-
tio, si pro mortali, quod deponimus, id quod immorta-
le est, recipimus, recipimus autem illud per mortem.
miserum est, quod perdimus, beatum est quod inveni-
mus, sed hoc per mortem invenimus; sordidum est,
quod relinquimus, gloriosum est quod assequimur, idq;
per mortem assequimur; mors est, quam exuimus, vita
est, quam induimus, hanc vero per mortem induimus.
Quid ergo timemus, mortalitatis immortalitatem? quid
miseriæ beatitudinem? quid sordium gloriam? quid
mortis vitam? quid timemus, quid fugimus? mortale
feminatur, & resurgit immortale. Rident viri prudentes,
si quis, cum tributa populariter sunt danda, lamente-
tur & sortem suam accuset. Quid ita? quia omnes cum
dant,

dant, non superbè solum sed stultè facit, qui se vult
eximi, aut ex sortem esse. In hoc humani generis tributo
cur non sic affecti sumus? cur fatuâ mollitie querelam,
& planctum miscemus? Hoc ipso enim quod homines
nati sumus, mori nati sumus, & si quid ultra punctum,
horam, diem, annum vivimus, donum est non debi-
tum, & in gratiâ ac lucro ponendum. Verum nos to-
tum illud obliviscimur, neq; attendimus, sed in tot mo-
rientibus, qui quotidie occurrunt, aut ingeruntur, u-
nius quidem aut alterius mors nos movet, imo sæpè de-
jicit, si quæ nos propius attingit. Certè beati dicendi,
qui in Domino moriuntur, nec pro mortuis habendi,
qui eum sequuntur, qui vita est, in quem qui credūt, et-
iam si sint mortui, optimè tamen vivunt, & infeliciam
horum temporum miserias & humanæ vitæ indicibiles
calamitates atq; molestias deponunt, sicq; ad salutis &
tranquillitatis portum translati collegio sanctorum An-
gelorum associantur, quod Esaias Propheta se vidisse di-
cit, ubi Seraphin astantes Domino, alter ad alterum vo-
ce altissimâ ingeminat: Sanctus, Sanctus, Sanctus est Je-
hova exercituum, & totam hanc terram impleat gloria
ejus. Deus porrò nobis in hisce Martialibus temporib⁹,
quib⁹ ferè Aristophanæum illud usurpabimus, *ἄετος ὑμῶν
νεα ῥέπνεα ἦσθε* sacrosanctum pacis Spiritum indulgeat,
ut sedatâ irâ, injuriis perpetuâ oblivione deletis, demum
totius Germaniæ populus à bonorum direptione tutus,
liberi à vastationibus agri, ab incendiis ædes immunes,
à mortis periculo fortes viri vacui, nosq; omnes turba-
rum atq; motuum omnium expertes, & securi rursus
reddamur, idq; propter filium suū unigenitum, cui laus,
honor & gloria in seculorum perennitatem. P. P. Sub
Magistratus Academici Sigillo die 19. Julij Anno 1636.



fuo nos docuit exemplo, in historiã Lazari
Basilii magni egregiis verbis interrogatus
qui Lazarum resuscitaturus erat, id quod
illis dignum iudicavit? & respondet. In
quod undiquaque imbecillitatem non
mensuris quibusdam ac terminis necesse
constrinxit: Incondolentiam velut feri-
tristitiã verò studium & lamentationem,
velut ingenerosum devitans. Quod
crumans amico, tum societatem Naturam
demonstravit, tum nos ab excessu in utrumque
liberavit, neque emolliri ad adfectus, neque
nimo ad tristitia præditos esse permittentem
hæc *ingenos* nostra, Fati inclementiam, mor-
rentis, circa annum ætatis octavum, ipsi
fuit & erat *Pater* Regiæ Majestatis Dilecti-
præfectus, vir honoratus & laudatæ fide-
civis & negotiator industrius: *Mater* E-
Viri Reverendi & Doctissimi *Dn. Johannis*
in Oldengamma, sub præfecturâ Berg-
ta, in den vier Landen / uti appellatur, Fili-
parentibus nata, & pro infantilis ætatis
in veræ pietatis, cultusque divini prin-
& ad mores probatos paullatim & laud-
facta, demum orphana, cum sorore un-
nunc viri experientissimi & clarissimi
Burchardi Mitthoff, Medicinæ Doctori
Hannoveranæ Poliatri uxore, apud pe-
ad nobiles annos vitam suam transigere
meretur inter nutritios epus, præ coeter



the scale towards document

m
do,
ru-
est,
ens,
ctus
ans:
adi-
illa-
ipse
tem
o a-
m
pa-
ta
ina
ulte/
den/
sto-
si-
sce
illis
ta,
suc-
inã,
cisci
lica
que
Et
m
lem